

OZNANIJA

ŽUPNIJE ŠMARČA DUPLICA

3. december 2023

1. ADVENTNA NEDELJA – NEDELJA KARITAS

Iz 63,16b-17.19;64,2b-7; 1 Kor 1,3-9; Mr 13,33-37: ČUJTE IN PRIČAKUJTE

»Čujte torej, ker ne veste, kdaj se vrne hišni gospodar
– zvečer, opolnoči, ob petelinjem petju ali ob zori
– da vas ne najde spečih, če pride nenadoma.

Kar pravim vam, pravim vsem: Čujte!»

(Mr 13,35–37)

Kar štirikrat se v današnjem razmeroma kratkem evangelijskem odlomku pojavi Jezusovo naročilo, naj čujemo. Čuti je treba zvečer, opolnoči, ob petelinjem petju in zjutraj. Možno je namreč, da ob katerem koli teh časov pride gospodar in nas najde speče, kar nikakor ne bi bilo dobro.

Jezus nas ne odvrča od prepotrebne spanja, saj ve, da ga vsi potrebujemo. Znana je metoda, po kateri so med vojno ali ob drugih preiskavah od ujetnikov ali zapornikov izvedeli pomembne podatke. To so dosegli tako, da jim niso dovolili spati. Komaj je zaslišanec zatisnil oči, že so ga ponovno prebudili z vprašanjem o tem, kaj ve. Vse dokler ni povedal oz. izdal zelenega, mu niso dovolili zaspati.

Jezus nas ne želi mučiti. Privošči nam dober spanec. Ko pa smo se naspali, nas kliče na delo. To je povedano z besedami, da je gospodar, preden je odpotoval, »vsakemu dal svoje opravilo«.

Tako ga še danes daje mladim, mladoporočencem, zakoncem, duhovnikom ..., vsem, ki se ob nedeljah zbiramo okrog mize Božje besede in Božjega kruha.

Kakšno opravilo pa nam daje? Gotovo ne, naj se pehamo za oblast ali kaj podobnega. To bi bilo ponižanje za evangelij in za nas. Pač pa, naj jemljemo vero zares. Naj evangelij oblikuje na vsakdanjik. Naj bomo marljivi v šoli, delavni na delovnem mestu, pošteni pri financah, odgovorni v poklicu, ki ga opravljamo, ter zvesti v zakonu. Naj bomo ljudje, ki živijo sredi množice, pa si vendar upajo živeti drugače od množice. Ki vidijo vrednote, katerih drugi ne vidijo. In slišijo besede, katerih drugi žal ne slišijo. Ki razpoznavajo znamenja časa in jih odkrivajo drugim.

Če bomo znali tako čuti in pričakovati Gospoda, bomo tudi sami postali znamenje tistim, ki ne čujejo in ne pričakujejo.

Po: F. Cerar

NEDELJA KARITAS

Na 1. adventno nedeljo obhajamo tudi t. i. nedeljo Karitas. Ta nas izpodbuja, da bi znali začutiti sočloveka, da bi znali duhovne in materialne dobrine deliti med tiste, ki jih najbolj potrebujejo.

Letošnje leto je bilo za vse poseben izziv tudi na področju dobrodelnosti. Predvsem čas poletnih poplav je pred nas postavil velik izziv. Ob tem pa vsakodnevna stiska mnogih, ki so jih prizadele najrazličnejše oblike preizkušenj, pred nas postavlja ogledalo: kakšen kristjan sem; znam v sočloveku videti tudi Jezusov obraz?

Prav vsi smo povabljeni k dobrim delom. Delajmo skupaj, ker en sam ne zmore vsega, ker en sam lahko v preizkušnji obupa, ker ima več ljudi več znanj in talentov. In nenazadnje, ker smo ljudje bitja skupnosti in smo skupaj v veselju. Šele z drugimi ljudmi je naše življenje polno in osmišljeno. Kot občestvo, skupnost kristjanov, zmoremo narediti marsikaj. Naj to ne bo izziv zgolj te nedelje, temveč izpodbuda za naš vsakdan.

ADVENT: ČAKANJE NA BOŽJI PRIHOD

Advent je čas čakanja. Sredi noči čakamo jutro, ki bo osvetlilo naše življenje. Oziramo se po Bogu, ki v našo temo prinaša luč, po obljudi, ki v našem nesmislu ustvarja smisel in našim vprašanjem daje odgovor.

Čakanje je ena od osnovnih struktur našega življenja. Človek je vedno v pričakovanju. Spomnimo se, kako je bilo, ko smo na koga čakali. Ko smo bili zaljubljeni in smo se dogovorili s svojim fantom ali dekletom. Čakali smo na njegov/njen prihod. Natančno smo izračunali, kdaj mora priti. Gledali smo na uro, vznemirjeni in napeti. In občutili smo razočaranje, če nas je pustil/pustila čakati. Takole smo razmišljali: ko bo prišel/prišla, bo v našem življenju vse drugače, tedaj se bo naše nemirno srce umirilo, tedaj bomo izpolnjeni. Vendar dobro vemo, da so naša pričakovanja vedno večja od izpolnitev. Polni napetosti smo čakali na svojega fanta/svoje dekle. Potem pa je bil pogovor tako nepomemben. Pojavljali so se nesporazumi. Bili smo razočarani. Ni se izplačalo čakati z vsem srcem.

Advent je čas, ko čakamo, da Bog pride v naše srce. In v svoji notranjosti dobro vemo: ko bo prišel Bog, bo vse v redu. Vendar hkrati slutimo, da sploh nismo tako odprti za ta Božji prihod, da Bogu morda dovolimo le v del svojega srca, ker smo še preveč zaposleni sami s seboj. Odprimo svoje srce in skušajmo z vsakim njegovim utripom čakati na Božji prihod. In zaupajmo, da bo Božji prihod izpolnil naša pričakovanja, vendar le za trenutek, le za čas, ko smo eno z navzočim Bogom. Nato bomo Boga znova občutili kot odsotnega in hrepeneli po tem, da bo nekoč za vedno prišel k nam in bomo za vedno eno z njim.

Po: A. Grün, Božična knjiga

petek: BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE

Marija je bila spočeta po naravni poti kakor vsak drug otrok. Zaradi posebne naloge v zgodovini odrešenja, saj je bila izbrana, da postane Božja Mati, pa je bila po nauku Cerkve obvarovana madeža izvirnega greha in je bila vse od spočetja deležna posvečujoče milosti. To tudi izraža besedna zveza brezmadežno spočetje.

Nauk o Marijinem brezmadežnem spočetju namreč pravi, da je bila Marija, ki je bila pred vsemi vekih določena za mater Božjega Sina Jezusa Kristusa, ravno zaradi te svoje naloge vnaprej predvidena za svetost in čistost. Bog je zaradi Jezusovega rojstva vnaprej odel Marijo s svojo milostjo, da je bila od samega začetka svojega bivanja čista, in brez madeža. Vse to se je zgodilo že takrat, ko sta jo spočela njena starša sv. Joahim in sv. Ana. Zato pravimo, da je bila Marija brez madeža spočeta oziroma da je Brezmadežno Spočetje (Lurd). Marija je bila torej obvarovana vsakega greha in še prav posebej izvirnega greha, s katerim smo ljudje ranjeni in zaradi njega nagnjeni k slabemu.

Božja Mati, spočeta brez madeža izvirnega greha, je za človeštvo ideal in vzor, hkrati pa tudi porok upanja in priprošnjica pri Bogu. Praznik spominja na Marijino edinstveno mesto v Cerkvi in vabi, da bi se po njenem zgledu in priprošnji tudi kristjani trudili za svetost kot globinsko prijateljstvo z Bogom. Marija je bila že ob spočetju in vse življenje v stanju posvečujoče milosti, se pravi brez greha. Kristjan ta dar prejme z zakramentom krsta, ki mu izbriše izvirni greh, mu da posvečujočo milost in ga vključi v občestvo Cerkve. Posvečujoča milost pa se mu obnovi pri vsaki iskreni spovedi, ko mu Bog izbriše grehe, tako da lahko na novo zaživi odrešeno življenje.

sreda: MIKLAVŽ (Nikolaj), škof

Ob bližajočem se godu škofa Nikolaja (Miklavža) vabi Kulturno društvo Šmarca na MIKLAVŽEVANJE z lutkovno predstavo, ki bo danes (nedelja, 3. decembra) ob 17,30 v dvorani kulturnega doma v Šmarci.

Darila za otroke zbira Miklavž kar v dvorani eno uro pred prireditvijo.

SVETE MAŠE

4. december	ponedeljek Janez Damaščan, duhovnik, cerkveni učitelj	7:00 – +Andrej Slapnik
5. december	torek Saba (Sava), opat, puščavnik	18:00 – +Emil Bertoncelj, 6. obl.
6. december	sreda Nikolaj (Miklavž), škof	7:00 – +Bernd Lampret
7. december	četrtek Ambrozij (Ambrož), škof, cerkveni učitelj	18:00 – +Ivana Šarec, 7. dan
8. december	petek BREZMADEŽNA	8:00 – +duhovnik Štefan Babič 18:00 – +Vinko Ulčar, obl.
9. december	sobota Valerija, mučenka	18:00 – ++Dernič in Poravne
10. december	2. adventna NEDELJA Loretska Mati Božja	8:00 – za farane 10:00 – +Viljem Dolar

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE CERKVE

V soboto, 9. decembra, sta za to opravilo lepo naprošeni:

Marjana in Darja Razpotnik

Izdaja župnija Šmarca Duplica, Pot iz vasi 12, 1241 Kamnik

POR: 02312-0253219673

<http://www.smarca.net> - Odgovarja: Janez Gerčar, župnik – tel.: 01/ 839 43 68